

Генчо. — А сѣки вече знае, че иглата е умно и разумно нѣщо.

— Ехъ, чудна работа! Азъ мисла, че иглата е малка работа : и нашите циганки могатъ да направатъ игла, рѣкаль Янаки.

— А знаете ли какво ща азъ да ви кажа? Ингелизете пратиле на московецътъ една игла, и рѣкле му : „Я гледай ти какви работи правиме ние!“ А московецътъ я земалъ, направилъ си отъ нея чубуче и вѣрналъ я на ингелизете. „А ние съ такива игли пушиме тютюнъ; пушете и вие и чудете са,“ казалъ московецътъ. Когато дѣдо Либенъ разказвалъ тие чудеса, то насмалко щѣлъ да заплаче отъ радостъ ; нему било твърде мило да докаже, че неговите московци сж най-умни и най-искусни на свѣтътъ, и продължалъ : „Азъ видѣхъ ингелизете въ Цариградъ, и мога да ви кажа, че тие сж такива глупци, каквито и свѣтътъ не е сж-